

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., [za jeden mesec 1 gld. 49 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvstvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 3. junija.

Odkar je odstopil knez Bismarck, je že imel več pogovorov s časnikarji, katerim je razkladal politične zadeve. Nam se to nič čudnega ne zdi, kajti mož je vsa lepša leta preživel v politiki in je s politiko si pridobil slavo, na katero je še danes ponosen, in zatorej se še sedaj rad pogovarja o političnih stvareh. Da pa sedaj rajše vsprejema časnikarje, nego jih je poprej, je pa tudi umljivo, kajti poprej je imel večkrat polno glavo skrbij in polne roke dela, a sedaj pa mu časa ostaja in zatorej z veseljem pozdravlja vsako priliko, ko more govoriti o stvari, za katero je živel vse življenje.

Svet se pa tudi zanima za njegovo mnenje, ker je bilo le malo tako dobrih državnikov, kakor je bil on in je zatorej njegovo mnenje vsekako tehtovito, poleg tega pa je imel Bismarck navado, da je vselej govoril z neko odkritosrčnostjo, naj je bila tudi le navidezna. Nikakor se ni pri njem lahko opazilo, da kaj prikriva, kar utegne tudi biti povod, da ga časnikarji bolj pogostoma pohajajo. Ker je pa Bismarck proti nekaterim dopisnikom se izrazil, da je premlad, da bi nehal delati, so mnogi mislili, da hoče Bismarck s temi pogovori s časnikarji le povedati svetu, da so ga po sili odstranili in tako morda prisiliti cesarja, da ga zopet pokliče za kancelarja. Mi vemo, da Bismarck ni rad odstopil, a vendar smo preverjeni, da s temi pogovori je tudi kaj višjega nameraval.

Zjedinjena Nemčija je delo njegovo, zato je naravno, da on skrbi, da se to delo tudi ohrani. To je pa le mogoče, če bode Nemčija hodila po pametnih potih.

Lahko je pa mogoče jo zavoziti na napačno in Bismarck sam najbolje pozna nevarnosti, ki preté zjedinjeni Nemčiji. Njemu je dobro znano, da bi velika evropska vojna utegnila uničiti nemško slavo. V tako vojno bi pa Nemčijo lahko zaveli nemški cesar, ki je precej vročkrven in slavoohlepen in pa nekateri generali, kateri hrepene po maršalstvu. Znano je, da se je knez Bismarck še prejšnja leta moral upirati nekej vojaške kliki, ki vsekako hoče vojno z Rusijo. Vodja tej kliki je sedanji šef gene-

ralnega štaba grof Waldersee, ki je cesarja spremljal na raznih potovanjih in mnogo pripomogel, da je cesar odpravil Bismarcka, njegovega največjega protivnika.

Generalu Waldersee se sicer ni posrečilo, da bi bil prišel na Bismarckovo mesto, kjer bi bil potem lahko začel vojno z Rusijo, a vendar bi sedaj lažje dosegel svoj namen, ko ni Bismarck več kancelar. Kmalu po Bismarckovem odstopu izšla je knjižica z naslovom: „Videant consules“, v katerej se priporoča vojna z Rusijo in prisvojenje pribaltijskih pokrajin. Pisatelj te knjižice misli, da ne gre čakati z vojno, ko je že itak Nemčija jedno ugodno priliko zamudila. Pisal jo je kak nemški general, govori, da general Waldersee. Novi državni kancelar sam je odločno se izrekel proti tej knjižici, a knez Bismarck se vendar boji, da bi se Caprivi, ki ni tako železnega značaja kakor on, ne mogel upirati močnejšim uplivom in zaradi tega se mu je zdelo potrebno, da tudi on s svojo besedo, kolikor je moč, skuša Nemce odvrti od vojne z Rusijo.

Dobro vedoč, da bodo besede, ki je bode izustil proti časnikarjem, imele upliv na javno mnenje, kateremu se general Waldersee ne bode upal ustavljati, je knez opozoril na velike težave, ki bi jih imeli Nemci v vojni z Rusijo. Na drugej strani je pa zagotavljal miroljubje Nemčije nasproti Franciji in Rusiji, da bi tako paralizoval upliv tema državama sovražnih izjav. Posebno odločno je te dni proti dopisniku „Petit Journala“ naglašal to mirovno politiko Nemčije. Nemčija Francije nikdar napala ne bode, je rekel. Opojeval je odločno, da bi bil 1875. leta on nameraval napasti Francijo.

Zadnji čas je pa izšla druga knjižura, ki nekako odgovarja na imenovano. Ta knjižura, pa priporoča, da bi Nemčija poskusila zopet obnoviti trocarsko zvezo. Mi ne vemo, kdo je to knjigo pisal, a govori se, da je dotični dobil navod od kneza Bismarcka. Bivši kancelar je najbrž po svojem odstopu še bolje spoznal, da Italija ni dobra zaveznica Nemčiji. S to knjižico bavi se tudi „Nord“, kateri želi, da se zboljšajo odnosi mej Nemčijo in Rusijo, a vendar ne goji posebne nade, da bi se obnovila trocarska zveza.

Posebno obširen pogovor je imel knez Bismarck z dopisnikom „Petit Journala“. Razložil mu je svojo politiko in sedanji politični položaj. Zagotavljal mu je, da ne misli, da bi ga zopet poklicali za kancelarja, rekel je pa, da morda začne delovati v parlamentu. Nikakor ni tajil, da so ga po sili odrinili. Svoje odnose k cesarju je primerjal z odnosi k sinu, kateri z očetom grdo ravna. On mu vse odpusti, in je še vesel, da je sin njegov pravi korenjak. Cesar je mlad, on je star, mlad dirjalec in star delaven konj pa ne moreta vkupe voziti. Cesar se da lahko pridobiti za to ali ono stvar in ni čuda, da so lahko ljudje, ki so cesarja spremljali na potovanjih, njemu spodkopali zaupanje. Razlika mej njim in cesarjem je ta, da je on že slaven, cesar pa mora slavo še le pridobiti. S cesarjevo politiko se stari državnik ne strinja, a vendar želi, da bi vladarjevi poskusi imeli uspeh. Hvalil je francosko časopisje, da je kaj dostojno pisalo o njegovem odstopu. Jako zadovoljen je s svojim naslednikom, ki je bil jako dober general in je le škoda, da se je lotil politike, katere ne razume.

Nadalje je knez Bismarck izrazil svoje prepričanje, da sedanje vnanje politike ne bo moč premeniti, ker so njena kola v dovolj globokih tirih. Nam se dozdeva, da tu ni bil Bismarck popolnoma odkritosrčen. Ta je gotovo le s tem namenom tako zagotavljal, da bi pomiril duhove na Francoskem, kjer je precej razširjeno mnenje, da bi novi cesar morda utegnil začeti vojno. Če bi Francozi verjeli, da jih Nemci napadejo, bi utegnili sami začeti vojno in Nemčijo spraviti v nevarnost, česar se Bismarcka boji.

Potem je posebno naglašal, da je on po vojni s Francozi delal vedno za ohranjenje miru! Nemčija ne hrepeni po povečanju. Njej ni treba tri milijone Holandcev, niti pribaltijskih pokrajin, ravno tako tudi ni nikdar mislila na razrušenje Avstrije. On ni bil niti zato, da so vzeli Prusi oni del Šlezvika, kjer biva 150.000 Dancov. Za prisvojenje Alzacije in Lorene se je odločil le, ker so to iz strateških ozirov zahtevali generali in južnonemške države. Dogodki na Balkanu se ne tičejo Nemčije, temveč le Rusije, Italije, Avstrije in Anglije. On je vedno mislil, da se Nemčija za Balkan nema brigati. Po-

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

VI.

(Dalje.)

Izpovedi Dobranove so zapisali, najdene knjige, katere je Koniáš s privoljenjem glavarjevim dal znesti pred kočjo, imele so biti sežgane na grmadi. In glavar je rekel Dobranu: „A sedaj poslušajte mojo rabsodbo.“

„Aj, to je nagla sodba!“ opomni Dobran. „Znan mi je deželni red v tem kraljestvu in dvojim, da bi bil kraljevi glavar na tem mestu upravičen sodnik.“

„V teh nevarnih časih sem tudi sodnik. Vlada je spoznala za dobro, izročiti mi najobširnejše polnomočje, katero morem rabiti po svoji volji.“

Dobran ničesar ne odgovori.

Glavar pa je govoril dalje.

Ponovil je najprej vse, česar se dolži Dobran, nazadnje pa je vsled svoje službe odločil, da mora v petih dneh ostaviti tla kraljestva češkega. Da bi

se v resnici tako zgodilo, za to so imeli skrbeti birači, katerim je naložil, naj Dobrana in Jitko spremijo do meje kraljestva.

„Ako pa se vrnete, zapadeta najstrožjim kaznim.“

„In sedaj, čestiti oče“, obrne se glavar h Koniášu, „damo zažgati te knjige, kajti vse, kar jih je tu zapisane so v kazalu prepovedanih.“

Na to je glavar šel iz stanice; za njim so odšli njegovi ljudje in Koniáš.

„Pregnani!“ zastoče Krištof.

„Da, od tod pojdemo,“ pravi Dobran mirno, kot po navadi. „Bog odpusti tistim, ki so to proizročili.“

„Se Vam li zdi, kdo bi to bil?“ vpraša Krištof.

„Vsekako.“

„Moja mati?“ vpraša zopet mladenič.

„Mislim, da ne; a sodim, da je ravnala po navodu Koniáševem,“ odgovori Dobran.

Še le sedaj je razodel Krištof, da sta njiju razgovor v gradu takrat poslušala mati in Koniáš. In Dobranu je bilo mahoma vse jasno.

Na to je dal Koniáš vpričo gospoda z Gamsenberka poleg kočje naložiti grmado, da bi sežgal knjige.

Visoko je plapolal plamen, ko so stopili iz kočje Dobran, Krištof in Jitka. Koniáš je baš prvo knjigo vrgel v plamen.

„Gorite, dela duha krivoverskega,“ govoril je, „vi dela samega antikrista.“

A ko je naposled zagnal v plamen tudi tisto knjigo, katero mu je bila prej Jitka v koči iztrgala iz rok, priskočila je deva znova, in poskusila jo je še jedenkrat ohraniti, a zopet zaman. Knjige se je bil že prijel plamen.

In tako so bili uničeni spisi, v katere so razsvetljeni možje položili misli svoje v proslavo svojega veka in naroda.

Grmada je pogorela, ogenj je končal uničujoče delo svoje.

Žalostno sta gledala Dobran in Jitka v kup pepela, v katerem je tu in tam še tlela iskra, da bi nazadnje ugasnila.

Glavar zopet izpregovori:

„Čez pet dnij, počenši z današnjim dnem, ostavite ta kraj. Ti možje,“ pokaže na birače, „ostanejo mej tem tukaj in Vas spremijo do mej dežele bavarske.“

Obrne se ter odide s Koniášem; samo birači so ostali. (Dalje prih.)

tem je Bismarck hvalil Francoze in njih vojsko, ki je petkrat tako močna, kakor 1870. leta.

Ta del govora, imel je očividno le namen, opozoriti odločilne kroge, da naj se nikar ne mešajo v balkanske zadeve in tudi gledajo, da se ne zamotajo v vojno s Francozi, ki so danes mnogo močnejši, nego so bili. Stari, državnik dobro vé, da Nemčija more se le obdržati, če se bode ohranil mir. Če pa lahkomišelnost cesarja in njegovih svetovalcev zamota Nemce v vojno, pa pride vse delo Bismarckovo v nevarnost. Tega se on boji in to je glavni namen pogovorov njegovih.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. junija.

Delegaciji

snideta se jutri v Budimpešti. Predsednikom ogerske delegacije mislijo baje voliti Ludovika Tiszo in podpredsednikom grofa Frana Zichy-ja. Več članov ogerske delegacije namerava v odseku za vnanje zadeve zahtevati, da se temeljito razpravlja balkansko vprašanje. Zabavljanja proti Rusiji pač ne bode manjkalo, kaj posebnega pa debata najbrž ne bode obelodanila. Za vnanjo politiko tudi v delegaciji ne bode potrebnih talentov. Poprejšnja leta je bilo razpravljanje v odseku za vnanje zadeve zanimivejše, ko je živel še grof Andrassy, ki je iz lastnekušnje poznal tek vnanje politike.

Volitno gibanje na Moravskem.

Češka kmetška stranka je že izdala svoj volilni oklic in hkratu postavila dvajset novih kandidatov iz kmetškega stanu. Kmetška stranka zahteva, da bi bila v češkem eksekutivnem odboru zastopana po 10 članih in da bi dr. Šrom in pristaši njegovi ne klicali za zaupnike oseb, katere razmer ne poznajo, temveč bi se zaupniki morali voliti. Te svoje želje je pismeno naznanila dr. Šromu.

Patrijarh Branković

je hitro pokazal svojo mržnjo proti odločnej srbske stranki. Dr. Mihajlu Politu, odvetniku v Novem Sadu, ki je bil dosedaj pravni zastopnik metropolije, je odvzel pooblastilo in zastopstvo izročil drugemu odvetniku. Dr. Polit, kot energičen zagovornik srbskega naroda na Ogerskem, ni priljubljen onim gospodom v Budimpešti, kateri so pomagali Brankoviću na patrijarški stol. Novi patrijarh bode, kakor se kaže, bolj oviral razvoj srbstva, nego ga je pokojni Andjelic, kar mu bode tudi ložje, ker je vsaj na videz pravilno izvoljen, ne pa usiljenec in ima zatorej večjo veljavo.

Košutovo domovinstvo.

Košut ni več ogerski državljani, ker državni zbor ni hotel premeniti domovinskega zakona. Košutovih pristašev pa neuspeh v zbornici nikakor ni ostrašil, temveč mislijo jeseni v državnem zboru predlagati nov načrt zakona, s katerim se vrne Košutu domovinstvo. Dobro sicer vedó, da bode nov načrt zakona zopet zavrnjen, pa njim je le za agitacijo. Nas postopanje skrajne ogerske opozicije, katera zastopa pravo mnenje madjarskega naroda, le veseli, ker bode vsaj nekoliko pripomogla, da odločilni krogi spoznajo, da ne kaže vedno božati Madjarov, Slovane pa pritiskati na steno.

Bosenska vojska.

Vojna uprava baje namerava več bosenskih in hercegovskih batalijonov premestiti v garnizije obeh državnih polovic, da se Bošnjaki in Hercegovci bolj sprijaznijo s prebivalstvom našega cesarstva. Ta namera ni napačna, če se bode prav izvela. Bošnjake in Hercegovce morajo poslati le v slovanske pokrajine, kjer se bodo mogli sporazumeti s prebivalstvom. Če jih bode pa vojna uprava poslala le mej Nemce in Madjare, gotovo svojega namena doseglja ne bode, temveč baš nasprotno.

Vnanje države.

Rusija in Nemčija.

Vsi ruski listi menijo, da je neumno misliti na kako zblizanje Nemčije in Rusije, dokler obstoji tripelaljanca. Potovanje nemškega cesarja v Rusijo ne bode Rusije pripravilo od politike „proste roke“. Ker tudi oficijozna glasila pišejo v tem zmislu, smemo sklepati, da ruska vlada na tako zblizanje nikdar mislila ni. To so le želje Berolinskih vladnih krogov, ki se boje ruske vojne sile.

Odstop ministra Giersa.

Vest Kolonjskega lista, da odstopi Giers, ni vzbudila posebne pozornosti. Videti je, da nihče prav ne veruje, da bi Giers zares se odtegnil javnemu življenju. Političnega povoda za njegov odstop ni, ker car odobrava politiko njegovo; če bode odstopil, bode iskati uzroka le v njegovej bolehnosti. Sprememba ruskega ministra vnanjih zadev bi pa ne imela nikacih posebnih posledic. Njegov naslednik bi moral nadaljevati dosedanje politiko, ker car želi, da se še ohrani evropski mir. Na Dunaji bi bili zadovoljni, ko bi Giersa zares namestil knez Lobanov-Rostovski. Poslednji je kot veleposlanik na Dunaji imel priložnost prepričati se, da Avstrija nikakor ne hrepeni po prisvojitvi balkanskega polotoka, kakor tako radi trdijo ruski listi. Od-

nošaji mej Avstrijo in Rusijo bi se najbrž precej zboljšali, ko bi knez Lobanov prevzel vodstvo ruske vnanje politike.

Bismarck

bode kmalu državni poslanec. Mej konservativci se vrše že pogajanja, da ga postavijo za kandidata, kadar bode kak mandat izpraznjen. Najbrž bode v kratkem času kak konservativec odložil mandat, da naredi prostor Bismarcku. Izvoljen bode gotovo z veliko večino, morda pa celo jednoglasno, ker bodo narodni liberalci in svobodomiselná stranka tudi glasovali zanj.

Dopisi.

Iz Celovca 1. junija. (Volitev župana. — Celovčanka o prof. Knittel-jevi knjigi. — Bauernbund in njega matadorji. — Schmid-Zabierow v Št. Jakobu. — Slovensko politično društvo.) — Zadnja volitev župana osvetljuje nekako posebno razmere našega „nemškega“ mesta. Dosedanji načelnik g. Fr. Erwein se je za zopetno izvolitev zahvalil in ostal pri svoji nameri navzlic vsestranskim prošnjam in občemu prigovarjanju. Rekel je: „mož sem in kot tak moram vedeti, kaj mi je storiti; jaz ostanem pri svojem prvotnem sklepu.“ Tako je tudi storil in čeprav so ga mestni očetje jednoglasno volili županom, meneč, da se bode na ta način vendarle dal pregovoriti in bode še nadalje ostal njim na čelu, zahvalil se je in izvolitev z novega odklonil. Vse se je začudenjem povpraševalo, kaj mora temu uzrok biti, in to temveč, ker je bil g. Erwein kot župan vedno popolnoma na svojem mestu in ker mu bode jednako vestnega naslednika težko dobiti. Čuje se tudi, da namerava i brat njegov, deželni glavar koroški, g. dr. Jos. Erwein, odpovedati se temu častnemu mestu. Prvemu kakor drugemu predsedam namreč postopanje našega deželnega predsednika Schmidt-Zabierowa, in to je glavni uzrok, da se je dosedanji župan Erwein odrekel vsemu nadaljnjemu delovanju, in kateremu vzgledu hoče baje slediti tudi njegov brat. Ta moža sta se torej naveličala Schmidtovih komand in obrniti mu hočeta svoja hrbta. — Pretekli petek, dne 30. maja, vršila se je nova volitev in bil je županom voljen od 21 navzočih mestnih svetovalcev z 19 glasovi dosedanji podžupan in c. kr. stavbinski svetovalec, g. Fr. Glückner. Mož je že star in tudi bolehen. Bode li našim Celovčkim prenapetnežem po godu, povedala nam bode prihodnost. — Dosedanji župan, g. Erwein, je Nemec z dušo in telesom, bil je delaven in previden mož v vseh podjetjih, a njegovi rojaki so ga vendar na tihem črtili; njegovo ime na listih, ki so bili prilepljeni na vogalih za zadnjih mestnih volitev, in na katerih je bil tudi on zopet kot kandidat volilnega odbora v izvolitev priporočan, so povsod s črnim prekrizali in zamazali. Zakaj so se znosili na tak način nad nedolžnimi črkami, mi ni znano; vendar osvetljuje tudi to početje nestrpnost nekaterih naših germanskih prenapetnežev dovolj.

Celovčanka prav gorko priporoča v svoji večrajšnji številki knjigo Celjskega prof. Knittla ter pravi, da je tako vrlo sestavljena in tako duhovito pisana, da jo bode gotovo vsak bralec z naidušenjem in s posebno pozornostjo čital. Pri tej priliki šnilo mi je na misel, predznamenju profesorju Knittlu priporočati, naj bi si v nas nekoliko bližje ogledal nemške trgovce. Po Knittlovem mnenju bi se morali slovenski trgovci učiti gospodarstva od nemških; — a kako? Pri nas vsak čas kak nemški trgovec zapre svojo prodajalnico in potem, ko je upnike že dovolj opeharil in namazal, prične jim ponujati pobotanje s tem, da se od skupnega dolga odpiše po 40, 60 ali celo po 80 odatotkov. Taka je tedaj realnost in poštenost Knittlovih oboževancev tostran Karavank. —

Danes ob 11. uri zjutraj imel je nemški „Bauernbund“ pri „Črnem orlu“ v Celovči svoj občni zbor, ki pa je bil prav jaločo obiskan. Razgovor vršil se je tudi o bodočih deželnozborskih volitvah in drugih političnih stvaréh, le za zboljšanje kmetškega stanú ni bilo čuti nikakega glasa. In te baže ljudje hočejo pomagati kmetom do blagostanja? Načelnik „Bauernbunda“ Seebacher-Vetrinjski je že pred časom tako dogospodaril, da stoji sedaj pod nadzorstvom svoje hčere; brat njegov in blagajnik „Bauernbunda“ Seebacher-Grabštanski pa se ravno sedaj nabaja „na bobnu“ in so mu pred kratkim upniki baje vse zarubili. Nič dosti bolje se ne godi drugim odbornikom te žalostne kmetške zveze. Nemški kmetje so se teh

možakov kmalu začeli ogibati, ker nima jo nikakega zaupanja do njih. „Bauernbund“ sam pa si tudi ne upa po nemških krajih napravljati zborovanj, ker vé, da je general brez vojakov in se boji blamaže. Želeti bi pač bilo, da tudi slovenski kmetje te vrste ljudi prav spoznajo, ker na poslednje je osobito v zadnjem času ta „pogorela garda“ s posebno silo navalila, pa bode najbrže tudi tukaj morala sramotno pobegniti. Pozor pred temi kukavicami! —

Pretekli teden obiskal je g. deželni predsednik ekselencen Schmidt-Zabierow (seveda s svojo gospo soprogo, ki ga vedno spremlja na službenem potovanju) občino Št. Jakob v Rožni dolini in pri tej priliki prepričal se je osobno o željah tamošnjih slovenskih prebivalcev. Kadar o tem pohodu kaj več in bolj natančnejega poizvem, hočem Vam poročati. Za danes Vam le toliko morem naznaniti, da so bili naši slovenski kmetje popolnoma na svojem mestu in da se neso strašili, svojih teženj in želj gledé slovenske šole in drugih potrebnejših gospodu deželnemu predsedniku brez ovir naravnost in očitno razodeti.

Na prihodnjo nedeljo, dné 8. junija, sklicuje slovensko politično društvo svoj prvi shod k „Postražišniku“ na Stražišči pri Celovci. Glavna in najvažnejša točka temu shodu bode razgovor o letošnjih volitvah za deželni zbor. Kakor čujemo, bode ta shod dobro obiskan, ker se zanj zanima vsa okolica, prav posebno pa še Slovenci iz Žibpolj, Vetrinja, Žrelca, Kotmare vesi, Hodiš itd. Bog daj lepo vreme!

Iz Idrije 31. maja. (Našinemški uradniki in slovensko delavsko bralno društvo.) Dan za dnevom se slišijo pritožbe Slovencev, kako jih zatira tu ali tam kakšen nemški uradnik in dan na dan se bere po časnikih, koliko morajo Slovenci prenašati pod takšnimi nemškimi uradniki, vendar pa se nekateri Slovenci — toda znabiti le v Idriji — potegujejo še vedno za nemške uradnike. V dokaz temu sledeča dogodba:

Nedavno je bil Karol Mitter, c. kr. oskrbnik tukajšnje rudniške žgalnice, rodом Galicijan, po mišljenji strasten in zagrizen Nemec, ki se akoravno že blizu 12 let v Idriji službuje, do danes še ni hotel le jedne besedice slovenske naučiti, brzojavno od službe suspendiran, ker je v redni mesečni seji gospodov rudniških uradnikov neke rudarje klofotal, kar je po službeni instrukciji strogo prepovedano. Ta gospod, ki bi Slovence, sploh Slovane najraje utopil v čaši vode, je s tukajšnjimi zelo pridnimi in krotkimi delavci tako grdo ravnal, kakor da bi bili psi, jih večkrat tepel s svojo palico in k večjemu tistim prizanesel, o katerih je vedel, da so se pri vojaki nekaj nemških besed navadili. Pa ne samo s slovenskimi delavci je tako grdo postopal, ampak tudi z drugim prebivalstvom, meščani in slovanskimi uradniki. On se jih je namreč vedno vseh ogibal in rekel, da ne more, ako vidi kakšnega Slovence ali Čeha (tukaj je namreč več čeških gospodov uradnikov pri rudniškem vodstvu nameščenih) tri dni potem ne jesti in ne piti!

In za tega uradnika, ki je tukaj največji sovražnik Slovencev, kar je med drugim že s tem pokazal, da nikdar ni prišel k slovenskim gledališkim predstavam, akoravno njegova bči dobro slovenski umeje, se je v neki seji tukajšnjega slovenskega delavskega bralnega društva na predlog predsednikov sklenilo, da se pošlje peticija na visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo s prošnjo, da se ta uradnik ne premesti iz Idrije, temveč popusti v njegovi dosednji službi.

Ne bi rekli ničesar, ako bi bili udje tega uzornega društva Nemci in bi se za nemške uradnike potegovali, ampak ker so vsi udje Slovenci, ki večinoma niti nemški ne znajo, je ta ukrenitev, — rahlo rečeno — pač neumestna, posebno, ako se pomisli, da drugod prošnje pošiljajo na ministerstva, naj jim dajo slovenske uradnike. Kaj naj si torej višja oblastva mislijo o nas Slovenceh? Gotovo nič drugega, kakor da smo z nemškimi uradniki zadovoljni in da se ogibljemo nam naklonjenih in zastran jednakopravnosti nam pravičnih uradnikov Slovanov.

Ako bi se bil navedeni slučaj prigodil kakemu Čehu uradniku, dvomimo, da bi se bilo navedeno društvo potegovalo zanj, akoravno so ti gospodje naši narodnosti pravični in v korist tukajšnjega delavskega stanu velezaslužni. Ne vemo, kaj bi počeli tukajšnji delavci, ko bi imeli same nemške uradnike: menda se nekateri še spominjajo, kako so prejšnji nemški uradniki volilno pravico imajoče

rudokope odpuščali iz službe, če niso volili Nemcev, in jim vsako najmanjšo pokojnino odrekli, če so tudi 20 in več let zvesto in pridno delali.

Dolžnost nas veže, da na tem mestu izrečemo srčno hvalo sedanjemu predstojniku, c. kr. rudniškemu nadsvétniku blagorodnemu gospodu Janu Novák-u in sploh vsem drugim gg. uradnikom češke narodnosti, da se tako vrlo potegujejo za delavski stan, ter jih prosimo, da to tudi v bodoče storé.

Ako se tukajšnje prebivalstvo tako interesira za nemške uradnike, da še prosi zanje, potem je pač umevno, da se jih upa omenjeni g. Karol Mitter, ki Slovence „kranjska pakaža“, Čehé, „böhmische Hunde“, Idrijčane „Indijanerje“, „Idrialite“ (nek mehek kamen v rudniški jami) itd. imenuje, klofutati in tepsti, ker si misli, saj jih smem slobodno klofutati in tepsti in pse nazivljati, ker še zato prosijo.

Pač pomilovanja vredno je, da tukajšnje slovensko delavsko bralno društvo za take uradnike prosi.

Ker ne poznamo društvenih pravil, ne vemo, so li take prošnje po teh pravilih sploh dopuščene in niso li s tem prestopili delokroga društva. Namen društva pa to gotovo ni, kajti društvo ima le skrbeti za duševni razvoj rudokopov, kateri pa so vsi Slovenci. To društvo ima naslov: „Delavsko bralno društvo v Idriji“ in na peticiji je podpisano: „Arbeiter-Lese-Verein“, iz česar se mora sklepati, da ima društvo dvoje imen, torej dvoje src, jedno za Slovence, drugo za Nemce.

Naše mesto šteje čez 5000 slovenskih in le okoli 10 nemških prebivalcev in vendar se Idrija od zunaj vedno kot nemško mesto smatra.

Ali to ni umevno po takih peticijah? Na to bi posebno opozorili drugače vrlega predsednika omenjenega bralnega društva, kateri se ima največ zahvaliti odišlemu Čehu, g. Vinku Špireku.

Kakor slišimo je tudi mnogo tukajšnjih meščanov, ki se štejejo za Slovence, podpisalo peticijo do ministerstva, kar pa jim radovoljno odpuščamo, ako so se dali za peljati, saj se kaj tacega tudi ženskam ne šteje v preveliko zlo!!!

Mestni občinski zastop je baje tudi z nekaterimi svojimi člani podpisal tako peticijo, kar pa nam do danes ni popolnoma znano in bomo to prihodnjič priobčili.

Mi pa ostanemo pri svojem geslu: „Bog živi slovenski narod!“

Več Slovencev.

Slavnemu vredništvu „Slov. Naroda“.

Z ozirom na §. 19. tisk. zakona zahtevam, da gledé na dopis iz Škofje Loke natisnen dne 2. maja 1890 sprejmete v svoj list sledeči popravek:

Ni res, da bi bili za zaupnico dr. Mahniču naprosili in nekaj s silo, torej „sub obcoedientia canonica“ nabrali podpise.

Ni res, da bi bili nabrali „24 podpisov“, ker toliko gospodov ni bilo pričujočih, kakor vem iz gotovega vira.

Ni res, da so letos o sv. Juriji, ki je farni patron, napravili verni farmani „ljudsko veselico“ deloma v prostorih župne cerkve, deloma pa na pokopališču.

Ni res, da se je iz zvonika razlegal hripavi glas pijanega fanta na strelce z možnarji s prav krepkim glasom: „Streljaj hudič, sanktus je.“

Ni res, da bi bil kedo imel že v cerkvi revolver pripravljen za strel.

Ni res, da bi se bila pod cerkveno lopo bila dva z odprtimi noži.

Ni res, da bi bil kedo krvav zbežal.

Ni res, da „bi bili nekako človeško maso za šalo povaljali.“

Ni res, da bi „se bilo drugo krdelo podilo po vasi.“

Ni res, da bi se bilo izgubilo po raznih beznicah.

Ni res, da bi bili „motrili celi s krvavo bojo olupšani prizor.“

Ni res, da bi bila v Žabnici že vstanovljena nova fara.

Ni res, da „cele vasi obširne Starološke župnije v župnijsko cerkev več ne zahajajo ali vsaj v minimalnem številu.“

V Stari Loki dne 8. maja 1890.

Jaka Jelovčan,
župan.

Domače stvari.

— (Gosp. Josip Gorup) podaril je 500 gl. za stradajoče prebivalce postojinskega okraja

— (Proti spravi) došlo je deželnemu zboru češkemu doslej 2572 peticij. To število je najboljšje merilo za politično zrelost naroda češkega.

— (Kamniška železnica.) C. kr. deželna vlada za Kranjsko objavlja nastopno oznanilo: Visoko c. kr. kupčijsko ministerstvo je z ukazom z dne 21. maja 1890. l., št. 17.991, napravo ostalega dela proge lokalne železnice Ljubljana-Kamnik od km 22'6 do konca železnice v km 23'07 katastralne občine Kamnik v principu potrdilo in zajedno naročilo politični obhod in izvršitev razlastitvenih obravnav te proge. Po tem takem se omenjena komisijska opravila odredé na 18. junija 1890. l. dopoldne ob 10. uri v Kamniku. Dotični podrobni načrti so razgrnjeni na upogled do omenjenega dne pri c. kr. deželni vladi (v pisarni V., na Bregu, hišna št. 6, v drugem nadstropji) in pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Kamniku. To se naznanja udeležencem s tem pristavkom, da jim je dano na voljo, uložiti ugovore zoper zahtevane razlastitve ali opombe zoper gradbeni načrt sam v navedenem obroku pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Kamniku ali pri komisiji.

— (Ok. bolniška blagajnica Ljubljanska.) V dobi desetih mesecev obolelo je 648 blagajničnih udov, izmed teh 577 moških in 71 ženskih. Umrlo je 22 udov, med temi 3 ženske. Izplačalo se je bolniščine 5014 gld. 49 kr., bolniških oskrbovalnih stroškov 810 gld. 14 kr., voznine 70 gld. 46 kr., pogrebščine 294 gld., zdravniških stroškov 1813 gld. 84 kr., za zdravila 1251 gld. 38 kr., za kopelji 89 gld. 75 kr., za terapevtske pripomočke 23 gld. 98 kr., in za obezino 44 gld. 09 kr., torej skupno 9412 gld. 13 kr.

— (Mizarski pomočniki) še vedno nadaljujejo strajk. V nedeljo sklicali so shod v „Bierhalle“ in povabili tjakaj tudi mojstre delodajalce, katerih pa nobeden ni prišel, ker ne marajo ugoditi pomočnikov zahtevam. Kakor se čuje, stekajo se prostovoljni darovi za strajkujoče delavce precej skromno, kar najbolj občutijo mizarski pomočniki, ki imajo ženo in otroke.

— („Čarovnik“ E. Bosco) prišel je v Ljubljano in bode prihodnji teden v redutni dvorani priredil dve predstavi.

— (Ubežni kaznjenci.) Danes zjutraj proti 6. uri, ko so oddelek kaznjencev na Gradu peljali v kapelo k sv. maši, skrili so se trije kaznjenci, ne da bi jih bil kdo opazil, z glavnega hodnika na stranski hodnik. Od tam ušli so, predno so opazili njih odsotnost v kapeli, pri stranskih vratih, katere so na doslej še nerazjasnjen način odprli. Ubežni kaznjenci so: Josip Rahne, 29 let star, iz Vogel blizu Kranja, Fran Odlazek iz Polšnika, okraj litijski, in Primož Prelovski iz Trzina. Vsi trije so jako nevarni tatje, ki so bili zaradi raznih tatvin že kaznovani po 12 do 8 let. Mestno redarstvo je ubežne kaznjence takoj začelo zasledovati, a poskrili so se najbrže v mestu v varnem zavetju svojih tatinskih prijateljev, ali pa jo popihali na deželo, od koder utegnemo v kratkem dobiti glas o njihovem delovanju.

— (Odbor „Slovenskega pevskega društva“) ima dne 8. junija ob 11. uri dopoldne v Ptujski čitalnici svoje redno sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Prečitanje zapisnika zadnje seje. 2. Poročilo predsednikovo o pripravah in stanju velikega koncerta. 3. Odškodnina društvenemu kapelniku, določilo krajev in časa glavnih vaj. 4. Raznovrstnosti. K tej odborovej seji vabijo se tudi zunanji gg. odborniki, da se ali osebno, ali pa pismeno posvetovanja udeleže.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi dne 7. junija svojo četrto redno zborovo sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Član Mantuani čita: „Dva spominka kranjske zgodovine pri sv. Štefanu na Dunaji“. 4. Član A. Švigelj čita: „A. S. Puškin. a) Kratak životopis. b) Искандеръ романъ. c) Талантъ, pesni. 5. Slučajnosti. Lokal: Georg Knaus's Restauration, zum Lothringer, I. Kohlmarkt, 24. Začetek ob 8. zvečer. Slovanski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Koliko je vredne tičje gnezdo.) Dečaki kaj radi pobirajo tičja gnezda. Koliko škode store s tem, kažejo sledeče vrste. Vzemimo, da se uniči gnezdo s petimi jajčki. Da se izleže pet

tičkov, trebalo bi vsacemu na dan okoli 50 gosenic, koje jim starci donašajo, torej na dan 250 gosenic. Vzemimo, da pitanje traje samo 30 dni, pojé teh pet tičkov skupaj 7500 gosenic. Izkustvo nas uči, da so gosenicé velik sovražnik sadnemu drevju, da vsaka gosenica pojé na dan toliko listja in cvetja, kolikor tehta. Pa da obere in pojé samo jedno cvetje na dan, iznaša to za 30 dni in 7500 gosenic 225.000 sadnih cvetov, ki bi ostali, da ni bilo gnezdo uničeno, tako pa ne rodé ničesar.

— (Koliko denarja se popuši v Avstriji?) Po statističnih izkazih zapušilo in zunuhalo se je v preteklem letu v našem cesarstvu za 78 milijonov in 331.108 gld. raznega tabaka. Največje število dale so smotke. Popušilo se jih je 1085 milijonov in 921.783 komadov, torej skoro dve milijardi. A tu neso niti uštete inozemske, ampak samo one, ki se dobivajo po vseh tabačnih prodajalnicah. Največ bilo je „kratkih“, to je 269 milijonov, potem pa „viržink“ 187 milijonov in 972.051. Za temi pridejo „kuba“ po 5 kr. 184 milijonov, za njimi še nekatere druge z manjšimi svotami. Pri vsem tem pokadilo se je za 72 milijonov komadov manj nego preteklo leto, pomnožilo pa se je število cigaret, katerih se je 174 milijonov komadov več popušilo nego preteklo leto, skupaj nad 895 milijonov cigaret. To so pač ogromne številke! A konec vsega je — dim!

— (Pri žrebanji srečk 1864. l.) zadela je srečka ser. 1164 štev. 27 glavni dobitok, ser. 3713 štev. 87 zadela 20.000 gld., ser. 832 štev. 39 10.000 gld., ser. 102 štev. 92 in ser. 1519 štev. 54 po 5000 gld.

— (Iz kopelišč.) V Laškitrg došlo je do 26. m. m. 82 strank s 152 osebami, na Slatino do 31. m. m. 192 strank z 257 osebami.

— (Razpisano) je mesto kancelista pri okrajnem sodišči v Litiji. Prošnje do 3. julija t. l. — Na jednorazrednici v Trnovem na Notranjskem razpisano je mesto družega učitelja. Plača 500 gld. — Prošnje do 15. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 2. junija. Princ Napoljski odpelje se dne 4. t. m. na Finsko, odkoder se povrne dne 7. t. m., da se poslovi od ruskega carja in carice. Isti dan odpelje se preko Kraljevca v Berlin, kamor dospé dne 9. t. m. Povratek v Italijo določen je na drugo polovico meseca junija.

Pariz 2. junija. V zbornici se je danes raznašala vest, da bode vojvoda Orleanski v kratkem pomiloščen.

Berolin 2. junija. „Reichsanzeiger“ javlja: Cesarju se zvinjena noga ugodno zdravi. Danes se je cesar prvokrat na sprehod peljal.

Dunaj 3. junija. Cesar pripeljal se zjutraj v vojaški ostrog v Brucku nadzorovat vojaštvo, ki je zdaj v ostrogu. V spremstvu cesarjevem bili so nadvojvoda Viljem in vojaški atašeji Nemčije, Anglije, Francije, Italije, Rusije in Zjedinjenih držav. Cesar dal vojakom izraziti posebno pohvalo.

Dunaj 3. junija. Izredni občni zbor „Avstro-Anglobank“-e pritrdil, da se popolnijo bančna pravila glede eskomtovanja „warrantov“ od strani avstro-ogerske banke. Generalnim svétnikom imenovan Hutterstrasser, za ravnateljstvo v Budimpešti Gillming.

Praga 3. junija. Deželni zbor je odklonil resolucijo, predlagano po mladočeški odsekovi manjšini, da se odloži tretje branje predloge o šolskem nadzorstvu, dokler ne bodo rešene vse predloge o spravi (zanjo so glasovali Mladočehi in 6 Staročehov), odobril je pa resolucijo dr. Škarde, katero je bila vsprejela odsekova večina, s katero se pozivlje vlada, da predloži deželnemu zboru načela ob organizaciji sodišč in ministersko naredbo glede rabe obeh deželnih jezikov (za resolucijo glasovali so veleposestniki, Staročehi, Mladočehi, proti njej pa Nemci.) Ko se je odklonil nov mladočeški predlog, da bi se stvar odložila, vsprejela se je predloga o šolskem nadzorstvu v tretjem branji.

Razne vesti.

* (Spomenik Ferdinandu Raimundu.) V proslavo stoletnice rojstvenega dne dramatičnega pisatelja Ferdinanda Raimunda, čegar poetično na-

dahneni „Zapravljevec“ je tudi na slovenskem gledališkem odru dobro poznat, položil se je te dni temeljni kamen za spomenik, ki bode stal na prostoru nekdanjega Weghuberjevega parka na Dunaji.

* (Princ ne more biti porotnik,) tako je te dni odločilo sodišče v Stockholmu. Švedski princ Karol bil je izrečen za porotnika. Sodišče je pa izreklo, da princ ne sme biti sodnik, ker nema kakor drugi državljani „neobhodno potrebnih lastnosti za tak mandat“.

* (Brzovlak s tira skočil.) Praško-Dunajski brzovlak, ki se je odpeljal ob 11. uri iz Prage, skočil je na nerazumljiv, čuden način s tira blizu postaje Langenlebar, a k sreči ni resno poškodovan nobeden popotnik. Strojvodja je le lahko ranjen. Njegovi previdnosti je pripisati, da ta nezgoda ni imela resnejših posledic, kajti dal je še o pravem času „nasprotni par“, in če bi se pač slaba godila popotnikom, katerih je bilo okoli 40. Prva dva vagona bila sta popolnoma zdrobljena, k sreči bila sta oba prazna, ostali pa so se globoko zarili v prodnate tla, vsled tega ostali so, kakor je bilo že rečeno, popotniki nepoškodovani.

* (Golobje pismo nosci v službi trgovine.) Neki upravitelj Budimpeštanskega parnega mlina dal je nedavno potujočemu agentu tega mlina pri odhodu na pot dva goloba pismo nosca, proseč ga, naj jih izpusti na prvi postaji, kjer se bode ustavil. V Stolnem Belemgradu izpustil je potovalec golobe. Isti dan, točno ob 4. uri popoldne priletela sta oba goloba v Budimpešto na svoj dom, a pol ure kasneje dobil je upravitelj brzovjavo, v kateri mu je naznanjal agent, da je ravnokar ob 2. uri in 40 minut izpustil golobe iz omenjenega mesta. Goloba, ki sta priletela v Budimpešto pol ure prej ko depeša, donesla sta ob enem kopijo jednega pisma, koje je agent pisal upravi mlina. Pismo samo pa je dospelo še le drugi dan.

* (Neoddane poštno pošiljke.) Angleško letno poročilo navaja nastopne neoddane pošiljke, za katere se ni moglo zvedeti niti za odpošiljatelja niti za adreeta: Ne Frankovano pismo, v katerem je bilo bankovcev za 175.000 frankov, paket s 7 človeškimi lobanjami in 30 mrtvimi žabami, paket s koštrunovim bedrom zavitim v ženski nedrec.

* (Žrtve morjá.) Na Angleškem objavljajo statistične izkaze, iz katerih je razvidno, koliko ljudi je ponesrečilo in utopilo se v zadnjih desetih letih pri trgovinskem in ribarskem brodom. Pogoltuilo je morje v tem času okoli 30.000 ljudi, največ l. 1882. to je 3512, najmanj l. 1888. to je 2071.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor. založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (55-7)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 31. maja.

V Linci: 20, 40, 87, 77, 12.
V Trstu: 32, 25, 57, 11, 45.

Tujci:

2. junija.

Pri **Malič**: Billina, Alvian, Stein, Blau, Schwatz, Kavan, Marikus z Dunaja. — Burja iz Senožec. — Petsche Paulin, Kleiser iz Grada.

Pri **Slonu**: Bartha, Burghar z Dunaja. — Rome, Naklas, Kos iz Celovca. — Kolliner s Češkega. — pl. Griženko iz Carjigrada. — Globočnik iz Kranja. — Jakopich iz Trsta. — Steinmetz iz Serajeva.

Pri **avstrijskem cesarju**: Kajdiž, Globočnik iz Kranja. — Stampfel z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Tomitsch iz Sevnice. — Jaklitsch iz Poljan. — Sigmund s Koroškega. — Brosch iz Senožec. — Gos iz Bolcana. — Mojali iz Bossana. — Hamerl iz Nablrežine.

Umrli so v Ljubljani:

30. maja: Antonija Dovžan, železniškega paznika vdova, 60 let, Kravja dolina št. 11, za bramorico. — Anton Kos, mestni ubog, 72 let, Karlovska cesta št. 7, za oslabljenjem. — Franc Šarlah, komij, 20 let, Mestni trg št. 9, za jetiko.

1. junija: Neža Jeras, gostija, 82 let, Rimska cesta št. 3, za oslabljenjem.

2. junija: Pavla Križman, delavčeva hči, 4 mesece, Karolinska zemlja št. 7, za božjastjo.

V deželni bolnici:

30. maja: Franca Pevec, kamnotiskarjeva žena, 52 let, za srčno hibo.

31. maja: Ivan Klemens, knjigovez, 52 let, za oslabljenjem močij. — Marija Hafner, delavčeva žena, 46 let, za spridenjem krvi.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. junija	7. zjutraj	733.2 mm.	12.6° C	sl. vzh.	jas.	4-50 mm.
	2. popol.	734.2 mm.	18.4° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	737.1 mm.	12.4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 11°, za 6.3° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 31. maja 1890.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	389.735.000 gld. (+ 1.846.000 gld.)
Zaklad v gotovini	241.979.000 „ (— 13.000 „)
Portfelj	140.489.000 „ (— 928.000 „)
Lombard	18.074.000 „ (— 714.000 „)
Davka prosta bankovčena rezerva	55.116.000 „ (— 1.639.000 „)

Dunajska borza

dne 3. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 89—	gld. 89—
Srebrna renta	„ 89.80	„ 89.80
Zlata renta	„ 109.25	„ 109.50
5% marenca renta	„ 101.60	„ 101.50
Akcije narodne banke	„ 967—	„ 966—
Kreditne akcije	„ 305.75	„ 305—
London	„ 116.65	„ 116.95
Srebro	„ —	„ —
Napol.	„ 9.31 1/2	„ 9.33
C. kr. cekini	„ 5.57	„ 5.58
Nemške marke	„ 57.32 1/2	„ 57.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	„
Ogerska zlata renta 4%	„ 103	„ 90
Ogerska papirna renta 5%	„ 99	„ 85
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 121	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	„ 116	„ 75
Kreditne srečke	100 gld. 184	75
Rudolfove srečke	10 „	20
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. v.	221 „	—

Košnja v najem

oddajala se bode v soboto dne 7. junija zjutraj ob 1/2 9. uri, pričeni na travniku „Mesarici“ z 18 oddelki, za Trnovem, in pozneje na travniku Pod rožnikom.

(460—1) **J. Rodè-Dogan.**

Vožni red c. kr. priv. južne železnice,

veljaven od 1. junija 1890.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	Odhod 8:15 zvečer	7:30 zjutraj	1:20 popol.	8:45 zvečer
Mürzzuschlag	11:45 po noči	10:55 dopol.	5:41 „	1:50 po noči
Gradec	1:37 „	1:10 popol.	9:25 zvečer	5:50 zjutraj
Maribor	2:56 „	2:26 „	11:40 po noči	8:09 dopol.
Celje	4:24 zjutraj	3:44 „	1:54 „	10:18 „
Laškitrg	—	3:57 „	2:11 „	10:34 „
Rimske toplice	—	4:06 „	2:23 „	10:45 „
Zidanmost	4:56 „	4:23 „	2:47 „	11:27 „
Hrastnik	—	—	3:01 „	11:40 „
Trbovlje	—	4:40 „	3:10 „	11:49 „
Zagorje	—	4:46 „	3:19 „	11:57 „
Sava	—	—	3:34 „	12:11 popol.
Litija	—	5:04 „	3:47 „	12:22 „
Kresnice	—	—	4:— zjutraj	12:34 „
Laze	—	—	4:15 „	12:48 „
Zalog	—	—	4:27 „	12:59 „
Ljubljana	Prihod 6:04 „	5:40 „	4:40 „	1:11 „
	Odhod 6:09 „	5:45 „	4:55 „	1:19 „
Borovnica	—	6:12 zvečer	5:31 „	1:53 „
Logatec	7:— „	6:42 „	6:13 „	2:34 „
Rakek	—	7:02 „	6:43 „	3:03 „
Postojna	7:33 „	7:19 „	7:05 „	3:24 „
St. Peter	7:55 „	7:41 „	8:05 dopol.	3:55 „
Divača	8:20 dopol.	8:15 „	8:46 „	4:33 „
Nabrežina	9:03 „	9:04 „	9:52 „	5:41 „
Trst	Prihod 9:23 „	9:30 „	10:28 „	6:17 zvečer

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst	Odhod 8:— zvečer	7:10 zjutraj	9:55 dopol.	6:20 zvečer
Nabrežina	8:43 „	7:42 „	10:51 „	7:11 „
Divača	9:38 „	8:35 dopol.	11:56 „	8:23 „
St. Peter	10:16 po noči	9:12 „	12:56 popol.	9:15 „
Postojna	10:35 „	9:33 „	1:21 „	9:42 „
Rakek	—	9:48 „	1:39 „	10:03 po noči
Logatec	11:07 „	10:07 „	2:02 „	10:27 „
Borovnica	—	10:30 „	2:30 „	11:01 „
Ljubljana	Prihod 11:50 „	10:55 „	3:03 „	11:32 „
	Odhod 11:55 „	11:— „	3:11 „	12:30 „
Zalog	—	—	3:24 „	12:43 „
Laze	—	—	3:35 „	12:55 „
Kresnice	—	—	3:49 „	1:10 „
Litija	—	11:35 „	4:01 „	1:24 „
Sava	—	—	4:12 „	1:35 „
Zagorje	—	11:54 „	4:26 „	1:50 „
Trbovlje	—	12:01 popol.	4:34 „	1:59 „
Hrastnik	—	—	4:42 „	2:08 „
Zidanmost	1:08 „	12:41 „	5:03 „	2:30 „
Rimske toplice	—	12:52 „	5:15 „	2:43 „
Laškitrg	—	1:02 „	5:26 „	2:55 „
Celje	1:38 „	1:17 „	5:46 „	3:18 „
Maribor	3:14 „	2:35 „	8:02 zvečer	5:45 zjutraj
Gradec	4:34 zjutraj	3:58 „	10:26 po noči	8:11 dopol.
Mürzzuschlag	6:59 „	6:14 zvečer	2:12 „	11:57 „
Dunaj	Prihod 9:50 dopol.	9:30 „	6:40 zjutraj	4:— popol.

Na prodaj je lesen, lepo pobarvan in pozlačen

kip „Marija pomagaj“

v visokosti 110 cm pri Fr. Tomanu, pozlatarju, sv. Petra cesta št. 4. (455—3)

Razpis.

Pri občini Marija-Gradec v prijaznem Laškem trgu oddala se bode za sedaj provizorično

služba občinskega tajnika

z letno plačo 360 gld. in lepim prostim stanovanjem. S to službo združeno je oskrbovanje pisarij pri dveh obrtnih zadrukah z letno plačo 120 gld. — Prošnjiki naj uležo postavno kolekovane, s potrebnimi dokazi, kakor s pričevali o sposobnosti v občinskih opravilih, o zmožnosti slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, o starosti, o zdravju in o pristojnosti predvidene prošnje

vsaj do 22. junija t. l.

pri podpisnem županstvu.

Pri oddaji te službe oziralo se bode posebno na take prošnjike, kateri so slovenske narodnosti ter so že služili ali še služijo kot občinski tajniki.

Županstvo Marija-Gradec v Laškem Trgu

dne 29. majnika 1890.

(447—2)

Župan: M. Ojsteršek.

Št. 9578.

(461—1)

Razpis.

Pri mestnem magistratu Ljubljanskem izpraznjeni sta 2 službi

uradnih slug

z letno plačo 350 gld., naturalno obleko ter s pravico do dveh v pokojnino uštetih petletnic po 30 gld.

Prošnji za ti službi uložiti je

do 30. junija letos

pri mestnem magistratu in jim priložiti dokazila o starosti, stanu, usposobljenosti, znanji jezikov, zdravju in o dosedanjem službovanji.

Mestni magistrat Ljubljanski

31. dan maja 1890.